

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **N. and G. a.s., IČO X**
sídlem B. 621/29, X B.
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA
sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2024, č. j. 28421-4/2024-900000-311,
ve věci přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Celní úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „celní úřad“) provedl v provozovnách žalobkyně několik kontrol zaměřených na dodržování povinností vyplývajících ze zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o hazardních hrách“). Konkrétně se jednalo o kasino na adrese P. 4167/18, P. (dále jen „Provozovna P.“) a kasino na adrese P. 1201/1, O. (dále jen „Provozovna O.“). Podstata zjištění spočívá v tom, že žalobkyně při kontrole v Provozovně P. dne 25. 1. 2022 obsluhovala čtyři hrací stoly živé hry pouze jedním krupiérem, při kontrole v Provozovně v O. dne 31. 1. 2023 obsluhovala

pět hracích stolů živé hry pouze jedním krupiérem a konečně při kontrole v Provozovně P. dne 1. 2. 2023 obsluhovala čtyři hrací stoly živé hry pouze jedním krupiérem.

2. Celní úřad dospěl k závěru, že žalobkyně tímto jednáním porušila povinnost upravenou v § 68 odst. 1 a 4 zákona o hazardních hrách, protože neumožnila hru nejméně u třech hracích stolů živé hry současně a neprovozovala tak v kasinu živou hru jako hlavní činnost. Dle celního úřadu došlo k porušení pravidla jeden krupiér = jeden stůl živé hry. Tím se žalobkyně dopustila přestupku dle § 123 odst. 3 písm. f) zákona o hazardních hrách za což jí celní úřad rozhodnutím ze dne 27. 2. 2024, č. j. 72476/2024-580000-12 uložil pokutu ve výši 750 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu provozování kasin v uvedených provozovnách na dobu 4 měsíců.
3. Proti rozhodnutí celního úřadu brojila žalobkyně odvoláním, na jehož základě žalovaný upravil počátek doby zákazu činnosti (od uplynutí třetího dne od právní moci rozhodnutí), jinak rozhodnutí celního úřadu potvrdil.
4. Žalobkyně se nyní domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Předně shrnula judikaturní vývoj k pravidlu jeden krupiér = jeden stůl živé hry a poté namítala, že uložená sankce je nepřiměřená. Za tento přestupek a další porušení zákona byla žalobkyni dříve ukládána pokuta ve výši cca 200 000 Kč. Nyní uložená pokuta je exemplární, což je nepřipustné. Žalovaný vůbec nepřihlédl jako k polehčující okolnosti k tomu, že žalobkyně protiprávní stav napravila a zajistila dostatečný počet zaměstnanců. Žalovaný nesprávně přihlédl k dřívějším sankcím, ačkoliv se mají dle judikatury NSS analogicky aplikovat pravidla o zahlázení odsouzení z trestního práva (rozsudek NSS ze dne 5 As 110/2019-32). Žalovaný pak vůbec nepřihlédl k majetkovým poměrům žalobkyně. Žalobkyně sice v letech 2023 a 2022 vykazovala zisk, ale v letech 2021 a 2020 vykazovala výraznou ztrátu. K uloženému zákazu činnosti žalobkyně namítala, že tento druh trestu za dobu účinnosti zákona o hazardních hrách dosud nebyl uložen, k čemuž navrhla k důkazu odpověď žalovaného na žádost dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný nesprávně vyhodnotil závažnost přestupku. Horní hranice pokuty činí 3 mil. Kč. Zákon o hazardních hrách však upravuje i přestupky s horní hranicí pokuty 50 mil. Kč. Nyní řešený přestupek tak svou závažností neodůvodňuje uložení zákazu činnosti. Žalobkyně navíc už závadný stav odstranila. V rámci zákazu činnosti není trestem pouze ušlý zisk, ale i provozní náklady, které činí dohromady v obou provozovnách 1,5 mil. Kč měsíčně. Ani v jedné provozovně žalobkyně neprovozovala tzv. kvazikasino. Např. v Provozovně P. je nad rámec započítatelných stolů ještě devět stolů živé hry a konají se zde turnaje. Z živé hry má žalobkyně statisícové obraty.
5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout. Jelikož se žalobní námitky shodovaly s těmi odvolacími, zopakoval svou argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí, kterou krajský soud zmíní v hodnotící části rozsudku. Nad rámec toho uvedl, že pravidlo jeden krupiér = jeden stůl živé hry vyslovil Městský soud v Praze již v rozsudku ze dne 31. 1. 2022, č. j. 14 Af 33/2020-42 a poté dne 26. 5. 2022 i Krajský soud v Praze, č. j. 43 Af 32/2021-36. Ještě v průběhu řízení provedl celní úřad novou kontrolu v Provozovně O. a zjistil skutečnosti nasvědčující tomu, že žalobkyně se dopustila opětovně stejného přestupku (protokol o kontrole je ze dne 25. 3. 2024). Dalšími protokoly o kontrole z března, dubna, května, června i srpna 2024 bylo zjištěno totéž porušení zákona. Zákaz činnosti byl tedy zcela namístě. Celkově nelze uloženou sankci vnímat jako exemplární, ale jako logicky navazující na předchozí sankce, které nevedly k nápravě. Argumentace o ušlém zisku a marně vynaložených fixních nákladech neobstojí, protože jak v Provozovně O., tak v Provozovně P. žalobkyně nadále provozuje herny. Nehledě na možné zahlázení, lze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

k dřívějším proviněním přihlédnout v rámci hodnocení osoby přestupce (rozsudek NSS ze dne 31. 12. 2021, č. j. 2 As 155/2020-25).

6. U jednání žalobkyně odkázala na žalobu a znovu poukázala na judikaturní vývoj k pravidlu jeden krupiér = jeden stůl živé hry. Upozornila na to, že došlo k retroaktivní aplikaci judikatury, která vznikla až poté, co došlo k protiprávnímu jednání žalobkyně. Z prvotní judikatury, zejména z rozsudku NSS ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32, vyplynulo, že je nutné v každém jednotlivém případě zkoumat, zda jedna osoba dokáže obsloužit více stolů živé hry. V nyní řešené věci to nebylo prokázáno. K důkazu navrhla rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2025, č. j. 1231-4/2025-900000-24110 a rozhodnutí celního úřadu ze dne 25. 6. 2025, č. j. 126100/2025-580000-12, ze kterých vyplývá, že závadný stav byl v Provozovně P. napraven a v případě Provozovny O. nedošlo k uložení zákazu činnosti a také pokuta byla nižší než v nyní řešené věci.
7. Žalovaný u jednání odkázal na svá dřívější vyjádření. Uvedl, že žalobkyně dezinterpretuje učiněná zjištění, protože bylo prokázáno, kolik osob se na jednotlivých provozovnách v době kontroly nacházelo a tyto sdělily, kolik osob živou hru obsluhuje. Trest zákazu činnosti byl žalobkyni uložen za dlouhodobé a opakované porušování zákona o hazardních hrách.

B. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách platí, že *kasinem se rozumí samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována živá hra jako hlavní činnost*. Odst. 4 stanoví, že *v kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina*.
10. Podle § 123 odst. 3 písm. f) zákona o hazardních hrách platí, že *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje kasino v rozporu s § 68*. Podle odst. 9 lze za tento přestupek uložit pokutu až do výše 3 mil. Kč a dle § 124 odst. 1 téhož předpisu také zákaz činnosti až na 2 roky.
11. Žalobkyně u jednání s odkazem na svá tvrzení o judikaturním vývoji k pravidlu jeden krupiér = jeden stůl živé hry uvedla, že s odkazem na dřívější judikaturu (zejména rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32) nebylo prokázáno, že by žalobkyně nedokázala obsloužit všechny započitatelné stoly živé hry současně i s nižším počtem personálu. Tato námitka směřuje vůči výroku o vině, protože v ní žalobkyně zpochybňuje závěr o tom, že došlo k porušení § 68 odst. 1 a odst. 4 zákona o hazardních hrách. Taková námitka však nemá předobraz v žalobě. V ní sice rovněž žalobkyně poukázala na judikaturní vývoj nýbrž jen jako součást argumentace o nepřiměřenosti uložené sankce. Nové žalobní body lze dle § 71 odst. 2 s. ř. s. vznést jen ve lhůtě pro podání žaloby. Proto soud k této námitce nepřihlédl.
12. Předmětem sporu je proto toliko přiměřenost správní sankce. K tomu krajský soud předně uvádí, že stanoví-li zákon za přestupkové jednání sankci v určitém rozmezí, je určení konkrétní sankce v jednotlivých případech na uvážení správního orgánu. Soud sice může rozhodnutí o uložení sankce zrušit, ale jen pokud správní orgán svou úvahu řádně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

nezdůvodnil nebo překročil zákonem stanovené meze správního uvážení či ho zneužil [§ 76 odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 1 s. ř. s.].

13. Správní orgán při stanovení druhu a výše sankce přihlíží zejména k okolnostem stanoveným v § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“). Bere přitom do úvahy povahu a závažnost přestupku, povahu činnosti pachatele anebo například přitěžující a polehčující okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán, přičemž postačuje, že přezkoumatelným způsobem popíše, ke kterým z nich při ukládání sankce přihlédl a ke kterým (v případě, že je přestupce navrhne) nikoliv (srov. rozsudky NSS ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 332/2016-44, ze dne 28. 6. 2017, č. j. 6 As 301/2016-36 či ze dne 20. 12. 2017, č. j. 6 As 297/2017-34).
14. Jelikož se žalobní námitky obsahově shodují s těmi odvolacími, se kterými se žalovaný dle názoru soudu velmi přesvědčivě a správně vypořádal, musí krajský soud upozornit na skutečnost, že smyslem správního soudnictví není neustále opakovat již vyslovené závěry. Proto krajský soud odkazuje na str. 31 až 40 rozhodnutí celního úřadu, kde celní úřad uvedl, že (shrnuto):
 - žalobkyně byla v posledních dvanácti měsících před spácháním prvního přestupku sedmkrát uznána vinnou ze spáchání přestupků na úseku hazardních her, před spácháním druhého a třetího přestupku to bylo pětkrát, žalobkyně přitom již byla v rozhodnutí, jímž byla uznána vinnou z totožného přestupku jako nyní, upozorněna na to, že jí může být uložena sankce v násobné výši a vedle toho i zákaz činnosti. I kdyby bylo namíste analogicky nepřihlížet k dřívějším odsouzením po zaplacení pokuty, pořád lze hodnotit přestupkovou minulost v rámci osoby pachatele přestupku;
 - závažnost jednání byla vysoká s ohledem na výši horní hranice pokuty (3 mil. Kč) a také s ohledem na to, že provozováním tzv. kvazikasina vzniká velká konkurenční výhoda (vyšší limity sázek, delší provozní doba);
 - nebyly shledány polehčující okolnosti. Jako přitěžující okolnosti posoudil to, že žalobkyně spáchala tři přestupky, dále přihlédl k přestupkové minulosti žalobkyně, kdy byla uznána vinnou ze stejných přestupku (speciální recidiva). Žalobkyně nedodržela vedle primární zákonné povinnosti provozovat nejméně 3 hrací stoly živé hry ani sekundární povinnost vyplývající z povolení (provozovat další započitatelné stoly živé hry uvedené v příslušných povoleních);
 - při ukládání pokuty zohlednil celní úřad i to, že současně ukládá i trest zákazu činnosti provozování kasina a jelikož předchozí pokuty neměly odrazující efekt, uložil celní úřad sankci v dolní třetině sazby a doplnil, že se nejedná o likvidační pokutu, neboť žalobkyně disponuje základním kapitálem 100 mil. Kč;
 - k zákazu činnosti uvedl, že jeho smyslem je dočasně znemožnit výkon činnosti, k níž je nutné povolení, žalobkyně se dopouští opakovaně protiprávního jednání v oblasti provozování hazardních her jakožto oblasti s nejvyšší společenskou škodlivostí. Navzdory ustálené judikatuře soudů a rozhodnutím celních úřadů žalobkyně nedodržuje podmínku jeden krupiér = jeden stůl živé hry. Žalobkyně byla upozorněna na možnost uložení zákazu činnosti, přesto svůj postoj nezměnila a existuje nebezpečí, že se tohoto jednání bude dopouštět i nadále.
15. Žalovaný se s názorem celního úřadu ztotožnil (str. 14 až 17 napadeného rozhodnutí) a doplnil, že (shrnuto):

- jednání žalobkyně bylo velmi závažné s ohledem na význam regulace hazardních her jakožto společensky velmi škodlivé činnosti a horní hranicí pokuty. Proto se žalobkyně mylí, když zpochybňuje závažnost jednání jen proto, že zákon o hazardních hrách upravuje přestupky s horní hranicí pokuty 50 mil. Kč;
- k tomu že snad žalobkyně vybavila kontrolované provozovny dostatečným personálem, uvedl, že to nelze považovat za polehčující okolnost, protože je běžné a očekávané, že bude žalobkyně dodržovat podmínky stanovené pro provozování hazardních her;
- celní úřad správně přihlédl k přestupkové minulosti žalobkyně v rámci hodnocení osoby pachatele přestupku,
- předchozí sankce zjevně neměly dostatečně výchovný efekt a svědčí o lhostejnosti žalobkyně k plnění povinností;
- zohlednění majetkových poměrů pachatele přestupku je nezbytné pouze v rámci vyloučení likvidačního účinku sankce, majetkové poměry pachatele totiž nejsou určující pro výši sankce, pro tu je rozhodná především závažnost jednání. Skutečnost, že žalobkyně vykázala v letech 2020 a 2021 ztrátu v důsledku proticovidových opatření neznačí, že pokuta ve výši 750 000 Kč je likvidační, navíc v roce 2022 dosáhla žalobkyně čistého zisku 35,122 mil Kč, v roce 2023 dosáhla čistého zisku 24,185 mil. Kč;
- zákaz činnosti byl zcela namístě, protože se žalobkyně obdobného jednání dopouští opakovaně, patrně se jí tedy protiprávní jednání vyplácí. Žalobkyně byla již dříve upozorněna na možnost uložení zákazu činnosti. Z protokolu o kontrole ze dne 25. 3. 2024 vyplývá, že žalobkyně opětovně nedodržovala povinnosti vyplývající ze zákona. Trest zákazu činnosti v délce 4 měsíců je tedy spíše mírný.

16. K námitkám žalobkyně krajský soud uvádí, že uložená sankce v podobě pokuty a zákazu činnosti rozhodně není exemplární. Naopak s ohledem na okolnosti případu je krajský soud toho názoru, že se jedná o trest poměrně mírný.

K judikатурnímu vývoji pravidla jeden krupiér = jeden stůl živé hry

17. Odkaz žalobkyně na judikатурní vývoj ohledně pravidel obsluhy živé hry není přiléhavý. Na nedodržení pravidla jeden krupiér = jeden stůl živé hry upozornily správní orgány žalobkyni dlouho před provedením kontrol v nyní řešené věci. Konkrétně byla žalobkyně za toto jednání sankcionována již rozhodnutími:

- Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 30. 10. 2020 (potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 10. 2021)
- Celního úřadu pro Hlavní město Prahu ze dne 9. 11. 2020 (potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 11. 2021),
- Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 13. 1. 2021 (potvrzeno rozhodnutím žalovaného dne 28. 2. 2022) a
- Celního úřadu pro Kraj Vysočina ze dne 4. 10. 2021 (potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 6. 2022).

18. Žalobkyně tohoto pravidla nedbala. Výklad zastávaný správními orgány potvrzující uvedené pravidlo následně posvětily také správní soudy. Jako první se k obsluze živé hry vyjádřil Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci v rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č. j. 59 A 59/2019-40 (srov. zejm. odst. 8, 39 a 40), kde s odkazem na důvodovou zprávu k zákonu o hazardních hrách a základní povolení k provozování kasina uvedl, že živá hra musí být vždy bezodkladně umožněna současně na započítatelných stolech živé hry.

19. Je pravdou, že soud výslovně nezmínil pravidlo jeden krupiér = jeden stůl živé hry, avšak toto pravidlo bylo možné již z tohoto rozsudku dovodit. Jeden krupiér totiž sotva může obsloužit více hracích stolů živé hry tak, aby hráči u jednotlivých stolů nemuseli čekat na krupiéra, než bude k dispozici, tj. bezodkladně (jako v nyní řešené věci, kdy kontrolující osoby musely čekat, než krupiér obslouží další stoly, přičemž čekací doba předčila i povinnou přestávku mezi sázkami – srov. např. 6, 16 a 21 rozhodnutí celního úřadu).
20. Výklad zastávaný Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočkou v Liberci pak potvrdil NSS v žalobkyní zmíněném rozsudku ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32. Krajský soud nesouhlasí s žalobkyní, že by z tohoto rozsudku plynula nutnost zkoumat, zda i nižší počet personálu, než je počet započítatelných stolů, zvládá obsluhovat tyto stoly živé hry. NSS v podstatě uzavřel, že s ohledem na okolnosti bylo zjevné, že nemohla být splněna podmínka provozování alespoň tří započítatelných stolů živé hry současně, protože u žádného stolu nebyl přítomen krupiér a obsluha v počtu jedné osoby byla zaneprázdněna jinými úkoly.
21. Výslovně pravidlo jeden krupiér = jeden stůl živé hry vyslovil Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 31. 1. 2022 14 Af 33/2020-42, kde v odst. 28 a násl. vysvětlil, že s ohledem na zákonnou definici živé hry je nezbytné, aby každý stůl živé hry měl svého krupiéra. Ke shodnému závěru dospěl Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 31. 1. 2022, č. j. 55 Af 58/2020-33, odst. 25 a tentýž soud v rozsudku ze dne 26. 5. 2022, č. j. 43 Af 32/2021-36, odst. 32. Dále lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 1. 6. 2022, č. j. 59 A 80/2021-55, odst. 24 a násl., na rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2022, č. j. 14 Af 5/2022-33, odst. 36 a násl., ze dne 24. 11. 2022, č. j. 10 Af 27/2020-47, odst. 61 a násl., a ze dne 7. 12. 2022, č. j. 8 Af 36/2020-74, odst. 21 a násl.
22. Posléze toto pravidlo potvrdil NSS v rozsudku ze dne 1. 2. 2023, č. j. 7 As 291/2022-40, odst. 14.
23. Z uvedeného je zjevné, že již přinejmenším v době druhé a třetí kontroly bylo pravidlo jeden krupiér = jeden stůl živé hry výslovně potvrzeno několika správními soudy. Rozhodně nelze přistoupit na argumentaci žalobkyně, že se tomuto pravidlu mohla podřídit teprve poté, co jej potvrdí NSS. Takto by mohla žalobkyně donekonečna argumentovat tak, že vyčká, než věc posoudí Ústavní soud, případně vyčká, zda nebude věc předložena rozšířenému senátu jiným senátem NSS. Pravidlo jeden krupiér = jeden stůl živé hry vyplývá ze zákona o hazardních hrách a z důvodové zprávy k němu. A právě zákon, nikoliv judikatura, je pro žalobkyni závazný. Žalobkyně měla v době kontrol k dispozici již několik rozhodnutí správních orgánů, kterými byla na výklad zákona upozorněna a také několik rozsudků krajských soudů, které výklad § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách potvrdily. Pokud se jimi neřídila, nelze nyní argumentovat vývojem judikatury v její prospěch.
24. Nutno dodat, že námitka žalobkyně týkající se judikturního vývoje působí zavádějícím dojmem, protože i poté co zmíněné pravidlo výslovně a opakovaně potvrdil NSS (rozsudky ze dne 3. 3. 2023, č. j. 1 As 113/2022-39, odst. 25 a násl., ze dne 11. 4. 2023, č. j. 3 As 367/2020-36, odst. 26 až 30, ze dne 17. 1. 2024, č. j. 7 As 256/2023-19, odst. 10 a násl., ze dne 17. 1. 2024, č. j. 4 As 52/2022-40, odst. 27 a násl. a ze dne 2. 2. 2024, č. j. 7 As 209/2023-37, odst. 16 a násl.) a také Ústavní soud (nález ze dne 30. 5. 2023, sp. zn. I. ÚS 1013/23), žalobkyně opět pravidlo jeden krupiér = jeden stůl živé hry porušila – viz protokol o kontrole ze dne 25. 3. 2024, kontrola uskutečněna dne 15. 2. 2024 v Provozovně Olomouc, což bylo rovněž potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 5. 2025, č. j. 1231-4/2025-900000-24110 a

rozhodnutím celního úřadu ze dne 25. 6. 2025, č. j. 126100/2025-580000-12, které soud provedl k důkazu.

25. S ohledem na uvedené je krajský soud toho názoru, že žalobkyně spíše odmítala pravidlo jeden krupiér = jeden stůl živé hry respektovat, než že by zde existovala zásadní právní nejasnost, resp. že by došlo k nepřipustně retroaktivní aplikaci judikatury. O skutečném postoji žalobkyně vypovídá i ta skutečnost, že žalobkyně zmíněné pravidlo i přes veškerou judikaturu opět popírala i v odvolání v nyní řešené věci (duben 2024), kde argumentovala tím, že jeden krupiér může obsloužit více stolů živé hry.

K dalším námitkám stran nepřiměřenosti sankce

26. Okazuje-li žalobkyně na to, že za stejné jednání jí byla v minulosti uložena pokuta pouze ve výši okolo 200 000 Kč, pak krajský soud uvádí, že navýšení sankce je logickým důsledkem toho, že žalobkyně odmítá zmíněné pravidlo o obsluze živých stolů respektovat. Sankce ve výši 700 000 Kč jí byla navíc uložena už dříve, konkrétně rozhodnutím Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 17. 1. 2023 (potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 4. 2024). Skutečnost, že byla žalobkyni uložena nižší pokuta v rozhodnutí celního úřadu ze dne 25. 6. 2025, č. j. 126100/2025-580000-12, které soud provedl k důkazu, nevypovídá nic o nepřiměřenosti pokuty uložené napadeným rozhodnutím, protože v odkazované věci byla žalobkyně sankcionována za nedodržení pravidla jeden krupiér = jeden stůl živé hry *pouze* v jedné provozovně. Navíc pokuta je nižší jen nepatrně (600 000 Kč).
27. Generálně preventivní funkce sankce je imanentní každé sankci (ať již trestní či správní). Nevypovídá nic o tom, že se sankce ukládá exemplárně.
28. Žalovaný zcela správně posoudil přestupkovou minulost žalobkyně v rámci hodnocení osoby pachatele přestupku navzdory možnému zahlazení (shodně též rozsudek NSS ze dne 31. 12. 2021, č. j. 2 As 155/2020-25, odst. 30).
29. Krajský soud souhlasí s žalovaným také v tom, že nebylo nutné zohledňovat majetkové poměry žalobkyně jinak než pro vyloučení likvidačního účinku pokuty (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS). Správní orgány přihlédly k základnímu kapitálu žalobkyně jen při úvaze o likvidačním účinku pokuty. K obratu žalobkyně nepřihlížely. Žalobkyně přitom netvrdí, že by snad pro ni měla pokuta likvidační důsledek. Odvíjení výše pokuty od současné majetkové situace pachatele přestupku by nastolilo stav, kdy špatně hospodařící subjekt by mohl porušovat zákony s vidinou nižší sankce. Tím by byly znevýhodněny pachatelé v příznivé finanční situaci.
30. Krajský soud neprovedl žalobkyní navržený důkaz (odpověď na žádost o informaci) k prokázání toho, že je prvním subjektem, kterému byla uložena sankce zákazu činnosti. Tato skutečnost nevypovídá nic o její nepřiměřenosti. Rozhodně nelze souhlasit s tím, že by sankce byla exemplární vždy, když je poprvé ukládána. To by v zásadě nebylo možné sankce ukládat vůbec.
31. Správní orgány velmi pečlivě odůvodnily, proč tento druh sankce uložily (viz výše). Krajský soud na jejich hodnocení odkazuje a vyzdvihuje, že žalobkyně byla za porušení pravidla jeden krupiér = jeden stůl živé hry již několikrát sankcionována a upozorněna na možnost uložení sankce zákazu činnosti, pokud nebude toto pravidlo dodržovat (viz str. 8 rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2022, č. j. 13376/2022-900000-311), avšak tohoto varování

žalobkyně nedbala a nejen, že toto pravidla nedodržela v případech nyní řešených, nedodržela jej ani následně při kontrole v Provozovně O. dne 15. 2. 2024.

32. Krajský soud nesouhlasí, že by žalovaný nepřihlédl k tomu, že žalobkyně dle jejího tvrzení zajistila dostatečný personál. Krajský soud plně souhlasí s úvahou žalovaného (viz výše), že dodržování povinností je očekávatelné a mělo by být normou. Není to nic, co by bylo možné zohlednit jako polehčující okolnost. Nelze souhlasit ani s tím, že by neexistovalo riziko opakování, protože jak již soud uvedl výše, žalobkyně opět zmíněné pravidlo porušila dne 15. 2. 2024 v Provozovně O., nadto byla v minulosti za nedodržení uvedeného pravidla již několikrát sankcionována a upozorněna na možnost uložení zákazu činnosti, přesto to nevedlo k nápravě a k té došlo (dle tvrzení žalobkyně) až v březnu 2024. Navíc krajský soud musí uvést, že předložení pouhého rozpisu směn ještě nedokládá, že žalobkyně závadný stav skutečně napravila.
33. Na posouzení věci nic nemění skutečnost, že ve věcech řešených správními orgány v rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2025, č. j. 1231-4/2025-900000-24110 a rozhodnutí celního úřadu ze dne 25. 6. 2025, č. j. 126100/2025-580000-12, které soud provedl k důkazu, nebyl uložen zákaz činnosti. Z těchto rozhodnutí bylo nad rámec již uvedeného zjištěno dále to, že s ohledem na nedostatky protokolu o kontrole nebylo jednoznačně prokázáno, že došlo k porušení pravidla jeden krupiér = jeden stůl živé hry v Provozovně P. dne 13. 9. 2023, protože se na provozovně nacházel větší počet personálu, než byl počet započítatelných stolů živé hry vyžadovaný zákonem, ale současně při kontrole živé hry tyto stoly obsluhovala pouze jedna osoba (srov. zejm. str. 6 zmíněného rozhodnutí žalovaného a str. 18 rozhodnutí celního úřadu). Ani tato rozhodnutí tedy jednoznačně neprokazují, že závadný stav byl v Provozovně P. napraven.
34. Úvahy žalobkyně o tom, že zákon o hazardních hrách upravuje v případě některých přestupků vyšší hranici pokuty, je vskutku nepřiléhavá. Správní orgány vysvětlily, proč považují jednání žalobkyně za velmi závažné (škodlivost hazardních her, konkurenční výhoda kvazikasin – viz výše). S jejich hodnocením krajský soud plně souhlasí a odkazuje na něj. Skutečnost, že některá jednání považuje zákonodárce za ještě závažnější, neznamená, že by snad jednání žalobkyně nebylo závažné. Zákon o hazardních hrách ani přestupkový zákon nestanoví, že by bylo možné sankci zákazu činnosti uložit vždy jen za to nejzávažnější přestupkové jednání. V případě žalobkyně je navíc závažnost jejího jednání umocněna také jejím postojem, kdy pravidlo jeden krupiér = jeden stůl živé hry zjevně odmítala respektovat. V kontextu toho se skutečně uložená sankce jeví jako mírnou.
35. Ani skutečnost, že žalobkyně bude muset vynaložit fixní náklady neznačí nepřiměřenost sankce zákazu činnosti. Tyto fixní náklady nelze považovat za součást pokuty, jak naznačuje žalobkyně. Pokuta je samostatným druhem sankce. V případě zákazu činnosti se z povahy věci počítá s tím, že pachatel přestupku může v důsledku tohoto zákazu utrpět sekundární majetkovou újmu. Z rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 30. 9. 2024, č. j. SMOL/423670/2024/OE/Hra, rozhodnutí Magistrátu města Prostějova ze dne 9. 10. 2024, č. j. PVMU 195171/2024-70 a oznámení žalobkyně ze dne 4. 10. 2024 a 10. 10. 2024, které soud provedl k důkazu, soud zjistil, že žalobkyni bylo povoleno v dotčených provozovnách v P. a v O. provozovat hernu a že žalobkyně oznámila celnímu úřadu zahájení provozu. Z toho vyplývá, že neobstojí tvrzení žalobkyně o výši sekundární újmy. Žalobkyně na daných místech provozovala ekonomickou činnost v rámci svého předmětu podnikání a měla možnost dosáhnout alespoň nějakého zisku (resp. pokrýt fixní výdaje) i při zákazu

činnosti v podobě provozování kasin. Nelze tak mít za to, že by fixní náklady zmíněné žalobkyní byly v plném rozsahu spojeny se sankcí zákazu činnosti.

36. Závěrem krajský soud uvádí, že v případě žalobkyně se jednalo o tzv. kvazikasino. Žalobkyně odmítá akceptovat, že musí po celou provozní dobu kasina umožnit živou hru na minimálně třech započítatelných stolech současně. Tím, že tak žalobkyně nečiní, neprovozuje živou hru jako hlavní, což je podstata kasina. Dotčené provozovny tak fungují v podstatě jako herny s tím, že v nich žalobkyně nárazově pořádá živou hru v rámci turnajů. To ale nemění nic na tom, že neumožňovala živou hru na stanoveném počtu započítatelných stolů po celou provozní dobu. Naproti tomu po celou provozní dobu jsou k dispozici technické hry. Pokud žalobkyně po celou provozní dobu neumožnila účast na předepsaném počtu stolů živé hry, ztratila živá hra svou dominanci.

C. Závěr a náklady řízení

37. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 5. srpna 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu